

ТАМАРА РАКИЋ

18. — 30. IX 1990.

ЛУЈ У ФОТЕЉИ

РАЗГОВОР II

JIVJ

Strolling down the slopes of her native Griechisch Wiesenburg, passing through the gate of Karl the Sixth (which is commonly but wrongly named after Eugene of Savoy) Rakitch explained to her friend:

»In any case, taking one's shoes off is more than taking one's gloves off, unbuttoning one's collar, rolling one's sleeves up, therefore, something less than exposing oneself to the state of stark nudity. Comparatively, taking one's shoes off means less, but more or less anyhow, means-taking the risk, we could imagine in what sense. Under any circumstance though, taking the shoes off is completely sufficient to find yourself partly exposed but perhaps not. And here is why. Revealing the foot we simply do not expose every single thing that could be revealed. In the whole frame of exposing, bare foot (considering hierarchy of interesting details) does not pretend to the very throne. But ankle itself could be one of the most important stimuli of the Realm that could appear. Let me remind you of Scheinen, Renaissance, Dante.«

Rakitch's friend listened and learned: slowly comprehending that this paradigmatic Rakitch's Zusammenfassendesehenweise reveals part of the very essence of Art.

Written and translated by:
Giša Bogunović

Шетајући доњим, приобалним делом родног Griechisch Weisenburg-a, те прошавши испод капије Карла VI (коју неки погрешно називају капијом Еугена Савојског), Rakitch је објашњавала своме пријатељу:

„Свако је изување нешто више од скидања рукавица, откопчавања дугмета на крагни, завртања рукава — отуда, нешто мање од обнаживања. У поређењу с тим, изути се значи учинити нешто мање, али у сваком случају, значи — рескирати, ту већ претпостављамо у ком смислу. Иако је, по свему судећи, изување већ само собом довољно да би се делом обнажили, оно притом и није. А ево зашто. Откривајући стопало, једноставно, ми не откривамо све што би се још дало открити. У целокупном обнажавању, у слици потпуног обнажавања, обнажено стопало, у хијерархијском реду занимљивих детаља, не заузима посебно високо место. Но, зглавак сам, већ је довољна назнака шта би се довршеним изувањем могло појавити“.

Rakitch-ев пријатељ је слушао и учио: и лагано, схватио да му овај, тако убедљиви пример Rakitchzusammenfassendesehenweise-a, (Ракицевжичиначинвиђења) открива део суштине саме уметности.

Гиша Богуновић

Тамара Ракић рођена у Београду 21. 02. 1961.
Факултет ликовних уметности завршила
1985. у класи професора Николе Јанковића.
Године 1988. завршила после дипломске сту-
дије у класи истог професора.
Члан УЛУСа од 1986.

Тамара Ракић
Палмотићева 25а Београд
тел. 347-654

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

1988. магистарска изложба скулптура —
галерија ФЛУ
1989. изложба скулптура и цртежа —
Мали ликовни салон,
Народни музеј Крагујевац

1. зигурат — теракота
18×13
2. циста I — теракота
37×19
3. циста II — теракота
26×22
4. разговор I — теракота
28×22
5. разговор II — теракота
34×19
6. капија — бронза
34×41
7. Луј у фотели — бронза
21×15
8. Луј — бронза
14×10
9. Клаудија — комбиновани материјал
110×59
10. Аца Пас — варено гвожђе
110×40

Галерија Коларчевог народног универзитета

Савет Галерије КНУ:

Мирослав Борбевић, Драгана Петровић,
Зоран Вуковић, Миодраг Поповић,

Драган Борбевић

Кустос:

Тања Николић

Техничка опрема каталога:

Јелена Крунић

Издавач:

Коларчев народни универзитет
Београд, Студентски трг 5, тел. 638-472

Штампа:

„Култура“, Београд, Обилићев венац 5

РАЗГОВОР II